

Aan het bestuur van de Vereniging van Oud-medewerkers van BP (VOBP)

Geacht bestuur,

Ondanks een daartoe strekkend verzoek van een aantal leden heeft het bestuur geweigerd een bijzondere algemene ledenvergadering bijeen te roepen binnen de voorgeschreven termijn.

Daarmee is de mogelijkheid ontnomen om binnen de vereniging een open debat te voeren over de wijze waarop de VOBP haar rol tijdens de pensioenoverdracht naar Zwitserleven heeft vervuld.

Daarom zie ik mij genoodzaakt mijn bezwaren langs deze weg kenbaar te maken.

Ik verzoek het bestuur deze verklaring, voorzien van een inhoudelijke reactie van het bestuur, onder alle leden van de VOBP te verspreiden, zodat ieder lid zich zelfstandig een oordeel kan vormen.

J.M. Brummer

Den Haag

Verklaring aan de leden van de VOBP

Geachte voorzitter, bestuursleden en medeleden,

Ik ben jarenlang lid geweest van de VOBP omdat ik ervan uitging dat deze vereniging, zoals in haar statuten is opgenomen, de onafhankelijke belangenbehartiger van de gepensioneerde BP-medewerkers was. Juist tijdens de grootste wijziging in de geschiedenis van ons pensioenfonds verwachtte ik dat de vereniging, **als verantwoordingsorgaan**, haar onafhankelijkheid zou tonen door kritische vragen te stellen, volledige openheid te verlangen en de belangen van de gepensioneerden zonder terughoudendheid te verdedigen.

Die verwachting is helaas niet uitgekomen.

Mijn kritiek is niet gebaseerd op het feit dat mijn mening afweek van die van anderen. Binnen iedere vereniging mogen verschillende opvattingen bestaan. Mijn bezwaar is dat kritische vragen en afwijkende standpunten nauwelijks een serieuze plaats kregen binnen het besluitvormingsproces. Verzoeken om nadere informatie, overleg en medewerking werden naar mijn ervaring veelal afgewezen of terzijde geschoven. Daardoor ontbrak een werkelijk open discussie over een besluit dat voor duizenden gepensioneerden verstrekkende gevolgen had.

Naar mijn overtuiging heeft de VOBP daarmee haar rol als onafhankelijke belangenbehartiger onvoldoende vervuld.

De rol van de VOBP

Mijn teleurstelling werd nog groter doordat de VOBP niet slechts een belangenvereniging was, maar toen ook bleek dat ze tevens de vertegenwoordiger van de gepensioneerden in het Dutch Management Committee (DMC) te leveren.

Juist daardoor rustte op de vereniging een bijzondere verantwoordelijkheid.

Van de VOBP mocht worden verwacht dat zij voor haar leden een onafhankelijke verantwoordingsfunctie zou vervullen. Niet door besluiten automatisch te ondersteunen, maar door kritisch te toetsen, vragen te stellen, alternatieven te onderzoeken en – waar nodig – het pensioenfonds, de werkgever en alle overige betrokken partijen ter verantwoording te roepen.

Juist die onafhankelijke tegenkracht heb ik gemist.

Daardoor ontbrak tijdens het gehele besluitvormingsproces een werkelijk onafhankelijke partij die uitsluitend vanuit het belang van de gepensioneerden opereerde.

Het voornemen de vereniging op te heffen

Wat mij bovendien enorm heeft verbaasd, is dat het bestuur al in een vroeg stadium het voornemen uitsprak de VOBP zelfs op te heffen.

Juist op het moment waarop de grootste pensioenwijziging uit de geschiedenis van het BP Pensioenfonds plaatsvond, leek de vereniging zich voor te bereiden op haar eigen beëindiging.

Naar mijn overtuiging had juist het tegenovergestelde moeten gebeuren.

In een periode waarin gepensioneerden behoefte hadden aan een krachtige, onafhankelijke belangenorganisatie (zoals in de statuten staat omschreven) die namens hen vragen stelde, informatie controleerde en zo nodig weerstand bood, had de vereniging haar maatschappelijke betekenis moeten bewijzen.

Een belangenvereniging toont haar bestaansrecht juist wanneer haar achterban voor fundamentele veranderingen staat.

Onvoldoende informatie

Niemand zal ontkennen dat er gedurende het pensioenoverdrachtstraject veel is gecommuniceerd, vooral door het pensioenfonds zelf.

Er verschenen nieuwsbrieven, webinars werden georganiseerd en persoonlijke gesprekken werden aangeboden.

Maar veel communiceren is niet hetzelfde als volledig informeren.

De kern van mijn bezwaar is dat deelnemers werd gevraagd zich uit te spreken over de toekomst van hun pensioen terwijl essentiële informatie over de uiteindelijke uitvoering van de pensioenregeling, de contractuele afspraken met Zwitserleven, de betekenis van de garanties en de financiële gevolgen op langere termijn naar mijn oordeel nog niet volledig beschikbaar was.

Een zorgvuldige besluitvorming vereist dat degenen die een beslissing moeten nemen vooraf over alle relevante informatie beschikken.

Dat beginsel is naar mijn overtuiging onvoldoende gerespecteerd.

Ook vandaag meen ik dat nog steeds niet alle informatie beschikbaar is waarmee deelnemers zelfstandig kunnen beoordelen of de gemaakte keuzes daadwerkelijk in hun belang zijn geweest.

Illustratief daarvoor is dat **het openbare jaarverslag 2025 van Pensioenfonds BP** nog steeds niet beschikbaar is. Een dergelijk jaarverslag behoort inzicht te geven in het overgangsjaar, de financiële positie van het fonds en de wijze waarop over de pensioenoverdracht verantwoording wordt afgelegd.

Zolang dergelijke informatie ontbreekt, blijft een volledige en onafhankelijke beoordeling moeilijk.

De besloten WhatsApp-groep

Tijdens het pensioenoverdrachtstraject ontdekte ik het bestaan van een besloten WhatsApp-groep van ongeveer 140 BP-gepensioneerden (Pensionados BP).

Binnen deze groep werd ook door de **vertegenwoordiger van de ondernemingsraad** informatie gedeeld over de pensioenoverdracht.

Tot dat moment wist ik niet dat deze groep bestond.

Via één van de deelnemers heb ik gevraagd of ik eveneens kon worden toegelaten.

Dat verzoek werd gehonoreerd.

Na mijn toelating heb ik enkele kritische maar zakelijke vragen gesteld over het besluitvormingsproces. Ik heb daarbij niemand persoonlijk aangevallen of beledigd. Korte tijd later werd ik uit de groep verwijderd.

Sindsdien had ik geen toegang meer tot de verdere informatie-uitwisseling.

Ik laat in het midden waarom ik ben verwijderd.

Voor mij is een belangrijker punt aan de orde:

Tijdens een besluitvormingsproces met grote gevolgen voor alle gepensioneerden bleek een beperkte groep te beschikken over een eigen informatiekanaal waartoe niet alle gepensioneerden gelijke toegang hadden.

Daardoor ontstond een informatie-asymmetrie die naar mijn oordeel moeilijk verenigbaar is met de uitgangspunten van openheid, transparantie en gelijke informatievoorziening.

Waar mijn kritiek werkelijk over gaat

Mijn kritiek richt zich uiteindelijk niet uitsluitend op de pensioenoverdracht.

Mijn kritiek betreft vooral de wijze waarop het besluitvormingsproces is georganiseerd.

Tijdens dat proces ontbrak naar mijn overtuiging voldoende onafhankelijke tegenkracht.

De vereniging die geacht werd de belangen van de gepensioneerden te vertegenwoordigen heeft haar controlerende en verantwoordende taak onvoldoende ingevuld.

Daardoor waren deelnemers in belangrijke mate aangewezen op informatie van dezelfde partijen die verantwoordelijk waren voor de uitvoering van de pensioenoverdracht.

Dat acht ik ongewenst.

Goed bestuur vraagt immers om onafhankelijk toezicht, ruimte voor kritische tegenspraak en volledige transparantie. Juist die elementen heb ik in dit proces gemist.

De toekomst

Mijn opmerkingen zijn niet uitsluitend bedoeld om terug te kijken.

Ook na de pensioenoverdracht kunnen nieuwe vraagstukken ontstaan waarbij gepensioneerden behoefte hebben aan gezamenlijke vertegenwoordiging.

Juist daarom begrijp ik niet dat het bestuur heeft aangekondigd het ledenbestand van de vereniging te zullen vernietigen.

Daarmee verdwijnt niet alleen een administratie.

Daarmee verdwijnt tevens de mogelijkheid voor oud-leden om elkaar in de toekomst eenvoudig te bereiken, informatie uit te wisselen en zich – indien nodig – opnieuw gezamenlijk te organiseren.

Dat acht ik een onwenselijke ontwikkeling.

Slot

Ik heb mij het afgelopen jaar met enkele andere VOBP leden regelmatig als roependen in de woestijn gevoeld.

Niet omdat iedereen het met ons eens had moeten zijn.

Wel omdat wezenlijke vragen nauwelijks een open en onafhankelijke behandeling kregen.
Toch heb ik geen spijt van de vragen die ik heb gesteld.

Integendeel. Juist bij besluiten met grote en onomkeerbare gevolgen behoort een belangenvereniging ruimte te bieden aan kritische tegenspraak.

Tegenspraak is geen hinderlijke verstoring van een besluitvormingsproces.

Zij is een noodzakelijke voorwaarde voor verantwoord bestuur.

Ik sluit af met drie eenvoudige uitgangspunten.

- Een belangenvereniging behoort onafhankelijk te zijn.
- Vertegenwoordigers behoren verantwoording af te leggen aan degenen die zij vertegenwoordigen.
- En deelnemers behoren pas om instemming te worden gevraagd wanneer alle relevante informatie beschikbaar is.

Dat zijn geen uitzonderlijke eisen.

Dat zijn de minimale voorwaarden voor behoorlijk bestuur, geloofwaardige belangenbehartiging en het vertrouwen dat iedere gepensioneerde in zijn vertegenwoordigers mag stellen.

Juist aan die maatstaf behoort ook het handelen van de VOBP te worden getoetst.

J.M. Brummer
pensioenoverdracht@pm.me